

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113232449
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113232449.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P.O. BOX 205, Bratislava, proti odporcovi Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. S. XXX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 890,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07. 10. 2014, č. k. 13C/60/2014 - 102, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný **n a h r a d i ť** vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, trovy odvolacieho konania v sume 29,56 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v Y. banke a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 46,30 eur a upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi tento poplatok do 3 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 195,98 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podal na súd návrh dňa 21.11.2013, ktorý dňa 30. 09. 2014 zobral späť. Súd podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., s prihliadnutím na procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Namietal, že v danom prípade účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše právnym zástupcom, bola zbytočná a neúčelná. Dôvodom späťvzatia žaloby bolo, že súd je ex offo v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 a v súlade s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa povinný

prihliadnuť na premičanie práva. Odporca, ako spotrebiteľ by dosiahol v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ nespochybňuje ústavné právo obsiahnuté v ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania a v danom prípade nespĺňa ani svoju podstatu. Právo na právne zastúpenie (právnu pomoc) treba odlišovať od práva na náhradu trov konania, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov. Zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy. Ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o efektívnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania, poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 28ži/10/2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013) ako aj konkrétne rozhodnutia vydané všeobecnými súdmi SR (okresnými a krajskými). Paušálny vstup združeného zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, čo je dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p., pre ktorý výnimočne náhradu trov konania nemusí súd celkom alebo sčasti priznať.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,94 eur.

Uviedol, že vedľajší účastník vstupom do konania naplnil svoj primárny účel, ochranu práv žalovaného spotrebiteľa. Práve samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania pôsobil aj v tomto prípade (ako aj v množstve iných navrhovateľom iniciovaných súdnych sporov) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku svoj návrh zobral späť sa žiadal konanie zastaviť. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu, až znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako má navrhovateľ. Je to totiž práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha aplikácie ust § 150 ods. 1 O. s. p., podľa názoru vedľajšieho účastníka v predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by bolo možné úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. V ostatnej časti uznesenie nie je dotknuté.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd.

Základná námietka navrhovateľa smeruje k tomu, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva resp. že účasť

vedľajšieho účastníka v konaní (jeho právna pomoc) nebola v danom prípade vôbec potrebná, nakoľko súd je ex offo povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku ak ide o spotrebiteľskú vec. A premlčanie nároku aj bolo dôvodom pre späťvzatie návrhu navrhovateľom.

Z obsahu spisu je zistiteľné, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOSS advokátom JUDr. Andrejom Cifrom vyplýva zo všeobecnej plnej moci podpísanej vedľajším účastníkom dňa 01.03.2013, pričom do predmetného konania na strane odporcu vedľajší účastník zastúpený uvedeným advokátom zahlásil vstup dňa 12.10.2013.

Aj v prejednávanej veci je nepochybné (svedčí o tom výsledok konania), že navrhovateľ uplatnil premlčaný nárok, ktorého premlčanie namietal vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu už dňa 14.04.2014 vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa. Potom nemožno brať zreteľ na námietku vznesenú navrhovateľom v odvolaní, kde poukazuje na novelu zákona o ochrane spotrebiteľa účinnú až od 01.05.2014, konkrétne na ust. § 5b a povinnosť súdu ex offo prihliadať na prípadné premlčanie nároku, pretože už samotná skutočnosť, že vedľajší účastník premlčanie namietal skôr svedčí o tom, že námietka navrhovateľa o nadbytočnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a neúčelnosti jeho trov je neopodstatnená. Navrhovateľ žaloval premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. V späťvzatí návrhu navrhovateľ výslovne uviedol, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť preto, že: „žalovaná pohľadávka je premlčaná z dôvodu zmeny právnej úpravy počas súdneho konania, v zmysle ktorej je súd podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný prihliadať na premlčanie, že toto zákonné ustanovenie v čase začatia súdneho konania nebolo v platnosti.“

Účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania a jeho právneho zastúpenia je nepochybné zrejme a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Prvostupňový súd použil správne ustanovenie o trovách konania, vo veci aplikoval § § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, pretože niet pochyb o tom, že navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a teda je povinný nahradiť trovy konania protistrane bez ohľadu na hmotnoprávne posúdenie sporu. Z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ.

Vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátom. Toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné. Je treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj z hľadiska prisúdenej výšky trov, ktorú konkrétne odvolateľ ani nenamieta.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1, O. s. p. platí, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Ods. 2 cit ustanovenia stanovuje, že ak sú trovy konania v drobných sporoch (§ 200ea - predmet sporu do 1000,00 eur, do 1.1.2013 išlo o sumu 500,00 eur) neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ust. § 150 O. s. p. ustanovenie upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. V prípade drobných sporov často dochádza k situácii, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. V prejednanom prípade nejde o takúto situáciu. Istina pohľadávky síce je iba 896,16 eur, avšak prisúdené prvostupňové trovy vedľajšieho účastníka nedosahujú ani túto sumu, sú 195,98 eur. Situáciu

navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p., či už podľa ods. 2, alebo ods. 1 (na ktoré znenie kládol dôraz odvolateľ) aj preto, že oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ je súčasťou nadnárodnej spoločnosti, jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok, k tomu má rozsiahly aparát, pričom je všeobecne známe, že pri podnikaní dosahuje značný zisk a jeho majetková sféra zaplatením priznanej náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi nebude ohrozená. Navrhovateľ žaloval premĺčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat' premĺčanie v dôsledku svojej neznalosti. I táto okolnosť je jednou z tých, ktorá vylučuje aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. v danom prípade

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu priznal súd právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania nebola suma o zaplatenie 890,16 eur (bez príslušenstva), ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a za základ pre výpočet trov považoval spornú výšku priznaných trov 195,98 eur. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 195,98, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky odmena za jeden úkon právnej služby je 16,60 eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 režíjny paušál je 8,04 eur. Vedľajší účastník preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty a DPH uplatnil, preto DPH v sadzbe 20 % zo základu dane v tomto prípade je 4,92 eur. Odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania spolu vo výške 29,56 eur.

Iný názor pri výpočte odmeny za právne zastúpenie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, odvolací súd zastáva s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako, pričom vyššie uvedenú úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastali prípady, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takom prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.